

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในทุกอย่างก้าวมีคุณประโยชน์ ในละครนี้ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพอจะสัมผัสกับคุณประโยชน์มากที่สุด
- คำถาม:** จากการรู้ความลับที่กำหนดไว้แล้วในละครที่ลูกๆ สามารถรักษาความสุขที่ไม่มีขอบเขตไว้ได้?
- คำตอบ:** ผู้ที่รู้ว่าตามละครเวลานี้โลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลายสามารถรักษาความสุขที่ไม่มีขอบเขตไว้ได้ จะมีภัยพิบัติตามธรรมชาติด้วยเช่นกัน แต่อาณาจักรของลูกจะมีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นอนและไม่มีใครสามารถขัดขวางได้ สภาพของลูกๆ นั้นขึ้นลง บางครั้งลูกๆ ก็มีความกระตือรือร้นอย่างมากและบางครั้งลูกๆ ก็กลับมาเยือกเย็น อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่กลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนั้น รักษาความสุขที่ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณกำลังสอนลูก
- เพลง:** เปลวไฟได้ลุกจุดขึ้นมาในชุมนุมของแมลงเม่าที่มีความสุข...

โอม ชานติ บาบากำลังให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นแมลงเม่าที่มีชีวิต ตามลำดับกันไปตามความพยายามของลูก ลูกทั้งหมดคือแมลงเม่าที่มีชีวิต พ่อเน้นลูกเรียกว่าเปลวไฟแต่ไม่มีใครรู้จักท่านเลย เปลวไฟนั้นไม่ได้มีขนาดใหญ่ ท่านเป็นเพียงจุด ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าดวงวิญญาณเป็นจุดและบทบาททั้งหมดนั้นถูกบันทึกอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ท่านได้ให้การตระหนักรู้ของดวงวิญญาณแก่ลูกแล้ว ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่ดวงวิญญาณคืออะไร และดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ดังนั้นเนื่องจากสำนักที่เป็นร่างของพวกเขาลูกๆ จึงมีความผูกพันยึดมั่นมากมายและมีกิเลสมากมายด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยสูงส่งมาก ไม่ได้มีการอ้างอิงถึงกิเลสใดๆ เลย เป็นบาร์ตที่เคยปราศจากกิเลส เวลานั้นเป็นบาร์ตที่มีกิเลส ไม่มีมนุษย์ใดสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในวิธีการที่พ่ออธิบาย พ่อได้ทำให้แผ่นดินนี้ไปเป็นชีวาลายาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อเองนั้นเคยก่อตั้งชีวาลายา อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในทุกอย่างก้าว นั้นมีคุณประโยชน์ ทุกวันนั้นก็จะมีกลับมาให้คุณประโยชน์มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ สำหรับผู้ที่จดจำพ่ออย่างดีมากและให้ประโยชน์แก่ตนเอง นี่คือนิยามของคุณประโยชน์ที่ซึ่งลูกนั้นได้กลายเป็นชีวิตที่สูงส่งที่สุด มีค่ายกย่องพ่อกมากมาย ลูกรู้ว่าภควัตถุที่แท้จริงกำลังมีการแสดงอยู่ในเวลานี้ เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นครั้งแรกในยุคทองแดงลูกคือผู้แรกที่ได้สร้างสัญลักษณ์รูปไข่จากเพชรและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น เวลานั้นลูกจดจำว่าลูกเคยสร้างวัดเมื่อลูกนั้นเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกเคยสร้างวัดเหล่านั้นจากเพชรและมรกต ลูกไม่สามารถได้รับสัญลักษณ์เหล่านั้นในเวลานี้ ผู้คนที่ทำสัญลักษณ์เดียวกันของสิ่งเหล่านั้นด้วยเงินเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น ดูซิว่ามีความเคารพนับถือมากเพียงไรสำหรับผู้กราบไหว้บูชาเช่นนั้น แม้ว่าทุกคนกราบไหว้บูชาชีวาก็ยังคงไม่มีการกราบไหว้บูชาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การเตรียมการสำหรับสิ่งนั้นกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ภัยพิบัติทางธรรมชาติถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ไม่ว่าใครบางคนจะพยายามอย่างหนักมากแค่ไหนกับสิ่งนี้อาณาจักรของลูกก็กำลังจะมีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นอน ไม่มีใครมีพลังที่จะทำสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ อย่างไรก็ตามสภาพของลูกแต่ละดวงวิญญาณนั้นก็ขึ้นลง นี่คือการได้มากมาย บางครั้งลูกๆ ก็มีความคิดที่ดีมากเมื่อลูกมีความสุข ในขณะที่ในเวลาอื่นลูกนั้นก็กลับมาเยือกเย็นมาก แม้แต่ในการจาริกแสวงบุญก็มีการขึ้นลง เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ บางครั้งเมื่อลูกตื่นขึ้นมาในเวลาเช้ารู้สึกเป็นความสุขอย่างมากในการจดจำพ่อ: โอ้โฮ บาบากำลังสอนเรา เป็นความมหัศจรรย์อย่างมาก พระเจ้าพ่อของทุกดวงวิญญาณกำลังสอนเรา พวกเขาเชื่อว่าศรัทธาคือพระเจ้า หัวทั้งโลกมีความนับถือก็ตะอย่างมากมายเพราะในกิตะได้กล่าวไว้ว่า “พระเจ้าพูด” อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือใคร ไม่ว่านักปราชญ์หรือบัณฑิตนั้นมีสถานภาพที่ใหญ่โตเพียงใดและแม้ว่าพวกเขาพูดว่าพวกเขาจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขา ก็ลืมไปแล้วว่าท่านมาเมื่อไหร่และท่านทำอะไรเมื่อท่านมา พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อาณาจักรของราวันนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งและเราจะต้องเข้าไปสู่อาณาจักรนั้นอีกครั้ง เป็นราวันที่ทำให้ลูกนอนหลับไหลในความมืดมิดที่สุดของความไม่รู้ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกที่จะทำให้เกิดมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนมีเพียงหนึ่งเดียว ความรู้ของกิตะที่พ่อได้ให้แก่ลูกนั้นได้หายไปแล้ว ไม่ใช่ว่าความรู้นี้จะอยู่มาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ คัมภีร์โบราณและไบเบิ้ล ฯลฯ นั้นได้คงอยู่มา(ตั้งแต่ช่วงเวลาของศาสนานั้น)เช่นกัน สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ถูก

ทำลาย คัมภีร์ไม่ได้มีการสร้างขึ้นจากความรู้ที่พอให้ลูกในเวลาไหน นั่นจะกลับมาคงอยู่ตลอดไปและดำเนินไปตลอดเวลา ลูกเขียนสิ่งนี้ลงไปและแล้วสิ่งนั้นก็ถูกทำลาย ทั้งหมดนี้จะถูกเผาและจบสิ้นลงโดยธรรมชาติ พอได้บอกสิ่งนี้แก่ลูกเมื่อวงจรที่แล้วและกำลังบอกแก่ลูกในเวลาไหน ลูกได้รับความรู้ในเวลาไหนและแล้วลูกก็จะได้รับรางวัล ดังนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีคัมภีร์ทั้งหมด บาบามาไม่ได้ถ่ายทอดความรู้นี้แก่ลูกด้วยการอ่านกิตะ ท่านกำลังให้คำสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาได้สร้างคัมภีร์จากสิ่งนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและทำให้ทุกสิ่งนั้นสับสน ดังนั้นประเด็นหลักที่ลูกต้องอธิบายก็คือ: ใครให้ความรู้ของกิตะ? พวกเขาได้แทนที่ชื่อของผู้เดียวนั้น ไม่มีชื่อของใครอื่นที่ได้ถูกแทนที่ ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็มีคัมภีร์ทางศาสนาเป็นหลักของพวกเขา ศาสนาหลักคือลัทธิเทพ อิสลาม และศาสนาพุทธ บางคนพูดว่ามีศาสนาพุทธก่อนแล้วจึงมีศาสนาอิสลาม บอกพวกเขาว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เชื่อมโยงกับกิตะ เราเพียงแคใส่ใจในการประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อเท่านั้น พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมากกว่านี้คือต้นไม้ใหญ่ เป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นเหมือนกับแจกันดอกไม้ มีสามกิ่งที่ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น ต้นไม้นั้นก็ได้ถูกสร้างขึ้นมาด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนมาก ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้อย่างเร็วกว่าเขาเป็นของศาสนาใดและใครก่อตั้งศาสนานั้น ดายานันดาและอาโรบินดูโกสาลา นั้นก็เคยอยู่มาและได้จากไปเมื่อเร็วๆ นี้ พวกเขาที่เคยสอนโยคะ ฯลฯ เช่นกัน แต่ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความรู้นี้ พวกเขาเคยได้รับสมญาที่ใหญ่โตมาก! ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกรู้ว่าวงจรนั้นเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไรตั้งแต่ตอนเริ่มต้นและจะซ้ำรอยอีกครั้งอย่างไร ช่วงเวลาปัจจุบันจะกลายเป็นอดีตและแล้วก็จะกลายเป็นอนาคต มีคำกล่าวว่า: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นอดีตต่อมาก็จะกลายเป็นอนาคต ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลาไหนและแล้วลูกก็ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ในเวลานั้นไม่มีอาณาจักรอื่นใด บอกสิ่งนี้ทั้งหมดกับพวกเขาในรูปของเรื่องราว สิ่งนั้นกลายเป็นเรื่องราวที่สวยงามอย่างมาก นานมาแล้วเมื่อ 5000 ปีที่แล้วที่บาร์ตเคยเป็นยุคทอง ไม่มีศาสนาใดนอกจากอาณาจักรของเทพในเวลานั้น นั่นก็ถูกเรียกว่าเป็นอาณาจักรของสุริยวงศ์ เป็นเวลาถึง 1250 ปีที่เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และแล้วเขาก็ให้อาณาจักรของพวกเขาแก่พี่น้องของพวกเขาผู้เป็นนักรบ และแล้วอาณาจักรของพวกเขาก็ได้ดำเนินไป ลูกสามารถอธิบายว่าพ่อมาและสอนลูก ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้ที่สอบตกนั้นก็ได้รับชื่อว่าเป็นนักรบ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการสงคราม ฯลฯ บาบาพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องเอาชนะกิเลส พ่อได้ออกคำสั่งนี้แล้ว: ผู้ที่เอาชนะตัณหาจะได้กลายเป็นผู้เอาชนะโลก ต่อมาหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรพวกเขาได้ตกลงไปสู่หนทางบาป มีสัญลักษณ์ของพวกเขา รูปลักษณะนั้นเป็นรูปลักษณะของเหล่าเทพ อาณาจักรของราม(พระเจ้า)และอาณาจักรของราวันนั้นเป็นครึ่งต่อครึ่ง สร้างเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้และอธิบายสิ่งที่เคยเกิดขึ้นต่อมาและสิ่งที่ได้เคยเกิดขึ้นหลังจากนั้น นี่คือเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ เวลานั้นท่านกำลังให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้แก่ลูก มนุษย์ไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ หากพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างและผู้กำกับละครที่ซึ่งพวกเขาเป็นนักแสดงในละครนั้น แล้วใครอื่นที่จะรู้? เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกว่าทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นในท่านเองเดียวกันตามละคร พ่อจะมาเพื่อสอนลูกอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถมาที่นี้ พ่อพูดว่า: พ่อเท่านั้นที่สอนลูกๆ ไม่มีคนใหม่ใดสามารถนั่งที่นี้ได้ มีเรื่องราวของอินทราปรัศห์ มีชื่อของเทวดานางฟ้าที่แตกต่างกันไป เช่น [ไพลิน](#) และบุษราคัม มีบางคนในบรรดาลูกผู้ที่เป็นเช่นเพชร ดูซิว่ารามเศวรนั้นได้สร้างนิทรรศการอย่างไรที่ทุกคนนั้นจะเริ่มที่จะคิดถึงสิ่งนั้น! ดังนั้นเขาได้ทำบางสิ่งที่มีค่าเช่นเพชร บางคนก็เป็นบุษราคัมและผู้อื่นก็เป็นเพชรพลอยประเภทอื่น บ้างก็ไม่รู้สิ่งใดเลย! ลูกรู้ว่าอาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้ง ราชาราชินี ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการภายในนั้น ลูกรู้ว่าลูกๆ บราห์มินกำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยการทำตามศรีมัทและแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก ลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก! เวลานั้นดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะถูกทำลาย แม้แต่เวลานี้บาบาก็เข้าใจว่าท่านกำลังจะไปและกลายเป็นเด็กทารก สิ่งต่างๆ ของวัยเด็กนั้นกำลังจะมาอยู่เบื้องหน้าท่านในขณะนี้ และดังนั้นพฤติกรรมทั้งหมดของท่านก็เปลี่ยนไป ในท่านเองเดียวกันเมื่อพวกเขากลับมาแก่ชราที่นั่น พวกเขาที่เข้าใจว่าพวกเขาจะละร่างเก่าของพวกเขาและไปสู่สภาพวัยเด็ก วัยเด็กนั้นคือสภาพที่สะอาดประจักษ์ ลักษมีและนารายณ์คือสภาพของการเป็นผู้ใหญ่ เมื่อพวกเขาแต่งงานก็ไม่ถูกกล่าวว่าพวกเขานั้นอยู่ในวัยรุ่นของพวกเขา วัยผู้ใหญ่ถูกกล่าวว่าสภาพที่ราใจและวัยชรานั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นสภาพตาโม เหตุนี้เองจึงมีความรักต่อศรัทธามากยิ่งกว่า ลักษมีและนารายณ์คือผู้เดียวกัน แต่ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ได้มีการแสดงให้เห็นศรัทธาในยุคทองแดงและลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง เวลานั้นลูกกำลังทำความพยายามที่จะกลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: ลูกกุมาริควรที่จะกลับมาตื่นตัวมาก มีวัดให้แก่กุมาริและกิงกุมาริ วัดทั้งหมดเช่นวัดดิลาลาล ฯลฯ เป็นอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลูก นั่นคือสิ่งไม่มีชีวิตในขณะที่นี่คือสิ่งมีชีวิต เรากำลังนั่งที่นี้ในรูปที่มีชีวิต เรากำลังทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ สวรรค์จะอยู่ที่นี้ ลูกๆ รู้ทุกสิ่งว่าโลกที่ไม่มีตัวตนอยู่ที่ใด และอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนอยู่ที่ใด ลูกรู้จักทั้งละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่กลายเป็นอดีตและแล้วจะกลายเป็น

เป็นอนาคตและแล้วกลายเป็นอดีต ลูกต้องเข้าใจว่าเป็นใครที่กำลังสอนลูกอยู่ พระเจ้ากำลังสอนเรา! ลูกควรกลับมาเยือกเย็นและสงบและมีความสุขมาก ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อความสับสนทั้งหมดของลูกก็จะถูกขจัดออกไป บาบาคือพ่อของเรา ท่านสอนเราและแล้วก็พาเรากลับบ้านกับท่าน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดกับพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด ในวิธีนี้: บาบา เวลานี้ฉันเข้าใจ ฉันเข้าใจเกี่ยวกับบราห์มาและวิษณุแล้วด้วยเช่นกัน บราห์มาได้ปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุ ได้มีการแสดงวิษณุไว้ในทะเลสาบน้ำนม และได้มีการแสดงบราห์มาไว้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในความเป็นจริงเรามีชีวิตอยู่ที่นั่น วิษณุคือผู้ที่ปกครอง หากบราห์มานั้นจะออกมาจากวิษณุและแล้วเขาก็จะปกครองอย่างแน่นอน หากเขาออกมาจากสะดือของวิษณุนั้นก็จะเป็นเหมือนกับการกลายเป็นเด็ก พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บราห์มานั้นได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดและแล้วก็กลายเป็นนายของดินแดนของวิษณุ บางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีและดังนั้นปรอทของความสุขของพวกเขาจึงไม่ได้ขึ้นสูง ลูกคือโก๊บบและโก๊ปปี้ โก๊บบและโก๊ปปี้ไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคทองที่นั่นลูกจะเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง โก๊ปปี้วัลลาทคือพ่อของโก๊บบและโก๊ปปี้ ประชาบิดาบราห์มาคือพ่อของทุกคน ในขณะที่พ่อของทุกดวงวิญญาณคือชีวาที่ไม่มีตัวตน ลูกทั้งหมดคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกๆบราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ต้องไม่มีสายตาอาชญากรใดๆ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ พ่อพูดว่า: นำสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่งที่ลูกได้เคยศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงเวลานี้ ศึกษาสิ่งต่างๆ ที่พ่อกำลังบอกลูก ภาพบนได้นั้นชั้นหนึ่ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งเดียว: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? ศรีกฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เขานั้นคือเทพที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ชื่อของเขาได้มีการกล่าวไว้ในกิตะ ได้มีการแสดงว่าเขานั้นมีผิวสีน้ำเงินเข้มและได้มีการแสดงลักษณะและนารายณ์ว่ามีผิวสีน้ำเงินเข้มด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่สามารถที่จะนับสำหรับสิ่งนี้ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงรามาจนทราว่ามีผิวสีน้ำเงินเข้ม พ่อพูดว่า: เขาได้กลายเป็นเช่นนั้นด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงชื่อของผู้เดียวแต่นั้นก็ใช้กับทุกคน ลูกทั้งหมดคือบราห์มิน เวลานี้ลูกกำลังนั่งบนกองไฟของความรู้นี้ สุทหรั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า: ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้นี้และสร้างวิธีที่จะปลุกคนอื่นๆ พวกเขาจะตื่นขึ้นตามละครอย่างแน่นอน ละครนั้นเคลื่อนไปอย่างช้าๆ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกคือโก๊บบและโก๊ปปี้ผู้ที่เป็นของโก๊ปปี้วัลลาท โดยการมีสำนึกนี้ปรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่ในระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ

2. นำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกสิ่งที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงเวลานี้และศึกษาสิ่งที่พ่อบอกลูกในเวลานี้ จบสิ้นสายตาที่เป็นอาชญากรของลูกด้วยสำนึกของการเป็นพี่น้องหญิงชาย อย่าได้พ่ายแพ้ต่อมายา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณและสัมผัสประสบการณ์ของสภาพโยกยุดในขณะที่กำลังทำงานรับใช้ชีวิตบราห์มินเป็นชีวิตของงานรับใช้ วิธีที่สูงส่งที่จะยังคงมีชีวิตอยู่และปลอดภัยจากมายาคือการทำงานรับใช้ งานรับใช้ทำให้ลูกโยกยุด แต่ไม่เพียงแค่ว่าการทำงานรับใช้ผ่านคำพูด การรับใช้โดยการกลายเป็นตัวของคำพูดที่แสนหวานที่ลูกได้ยิน การทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน หรือการทำงานรับใช้ผ่านการสละละทิ้งของลูกและโดยการกลายเป็นตัวของทาปาเซีย การทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนโดยการอยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัด: สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่า การทำงานรับใช้ของพระเจ้าหรืองานรับใช้ทางจิต การรับใช้ด้วยจิตใจของลูกรวมทั้งด้วยปากของลูกหมายถึงการกลับมามั่นคงในสภาพของ “มานมานาบาฟ”

คติพจน์: โดยไม่มองดูรูปร่าง(ร่างกาย) แต่มองไปที่พ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่หายตาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

บัพดาตามีความรักมากมายต่อลูกๆ ที่ท่านรู้สึกว่าคุณๆ แต่ละคนของท่านควรก้าวหน้ากว่าท่าน ในโลกนี้เช่นกัน ใครก็ตาม

ที่ลูกรักมากที่สุด ลูกก็จะทำให้คนนั้นไปข้างหน้าลูก นี่คือสิ่งขับเคลื่อนของความรัก ดังนั้น บัพตาจึงกล่าวว่า: "อย่าให้มีค
วามอ่อนแอใดๆ ในลูกๆ ของพ่อ ให้ทุกคนกลับมาเพียบพร้อม สมบูรณ์พร้อม และทัดเทียม" ความรักจากพระเจ้านี้ทำให้
ลูกทุกคนกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย